

Micky Hoogendijk & Andreas Trussat

Love at first sight

Tekst: Kristina Bozilovic & Sanne van Kuijk
Fotografie: Bill Tanaka
Styling: KIM&SMEE
Haar & Make-up: Yolanda Soniga for Lancaster Group
Met dank aan: Sofitel Amsterdam The Grand

Anderhalf jaar geleden strompelde Micky Hoogendijk binnen bij sportschool 'Splash' in Amsterdam om daar de man te ontmoeten die haar leven zou veranderen. Hij hielp haar van de 'personality Micky Hoogendijk' weer 'de mens Micky' te worden. 'Ik had een enorme dip en moest iets doen aan mijzelf. Er was meteen een klik tussen Andreas en mij', aldus Micky over hun eerste ontmoeting. Talkies spreekt de vrienden in hotel The Grand in Amsterdam.

Andreas, wat was je eerste indruk van Micky?

'De eerste keer dat ik Micky zag was vlak voordat ze bij mij op yogales kwam.

Ik liep in de Cornelisz Schuytstraat in Amsterdam en zag haar aan de overkant van de straat boodschappen doen in bioshop Organic. Ik vond haar meteen prachtig! Ik heb staan kijken naar hoe ze zich gedroeg. Ik ben altijd al gefascineerd geweest door het gedrag van vrouwen. Ik zag in haar veel terug van mezelf. Ik was niet geïnteresseerd in de bekendheid Micky Hoogendijk wél in de mens. Ik zag toen duidelijk dat ze mij nodig had om wat lagen als het ware bij haar af te pellen. Dus ik wist toen "die komt wel". Ik liet het los en niet lang daarna stond ze op de stoep voor yogales.'

Micky: 'Vanaf het eerste moment voelde ik me bij Andreas heel erg beschermd. We gingen meteen samen aan de slag met private sessions waar we echt journey work verrichten via meditatie en yoga. Via meditatie gaan we dan naar bepaalde cellen in het lichaam waar nog oud zeer zit, een soort blokkade en dat gaat heel diep. Alles staat met elkaar in verbinding dus dat betekent dat trauma's en pijn die je opslaat in je cellen je op den duur ook ziek kunnen maken. Vergeving is een groot onderdeel van het hele proces en is dus heel belangrijk om gezond te blijven.'

Wat maakt jullie vriendschap bijzonder?

Andreas: 'Toen Micky eenmaal bij me kwam, kwam ze thuis. Bij zichzelf. Ik denk dat alle vriendschappen en relaties die we hebben er zijn om van elkaar te leren. Ze zijn ook een weerspiegeling van hoe we zelf zijn.'

Micky: 'Wat wij in de private sessions doen is het meest persoonlijke dat je samen kunt doen. Het is bijzonder dat we vrienden zijn én samen kunnen werken.'

Micky, dat persoonlijke proces doe je dan met iemand die je net hebt ontmoet. Had je dat niet liever met een goede vriendin gedaan?

'Ik geloof dat je je vrienden maar in beperkte mate kunt belasten, haha. Bovendien zijn we dan aan het werk met elkaar. We hebben daar zeker in het begin ook afspraken over gemaakt. Als we iets leuks gaan doen dan weet ik wat de grenzen zijn, dan is het geen sessie. Uit die samenwerking is uiteindelijk een vriendschap ontstaan.'

Andreas: 'Het is heel bijzonder om te doen. Ik ben ex-model, ex-danser, ex-choreograaf en ex-fitness star haha! Dat heb ik allemaal losgelaten. Ik ben naar binnen gedoken en werk nu als yoga-coach op verschillende gebieden. Het één-op-één-werk, de privésessies met

mensen die bij mij thuis komen of waar ik naartoe ga om ze les te geven. Dan doe ik een soort persoonlijk proces op maat, waarbij yoga centraal staat en ik de persoon laat doen wat hij of zij op dat moment nodig heeft. Dan zijn er uiteraard nog de groepslessen en de retraites in het buitenland die we regelmatig houden. Ook verzorg ik yoga in business voor grote bedrijven die willen investeren in hun medewerkers.'

Wat bewonderen jullie het meest in elkaar?

Micky: 'Ik vind het geweldig dat Andreas in zijn eigen wereld leeft en zich zo kan openstellen voor het leven. Hij praat open en eerlijk over gevoelens die anderen wellicht verborgen houden of waar ze helemaal niet over durven te praten. Dat hij zich zo kwetsbaar kan opstellen vind ik mooi. Ik noem zijn wereld de "bubbly-bubbly world". Het is vaak veel leuker om door de ogen van Andreas naar de wereld te kijken. Hij is ook een heerlijke diva, dat vind ik waanzinnig!'

Andreas: 'Ik bewonder in Micky dat ze zo dicht bij mijn hart is gekomen. Om dat te kunnen moet je in staat zijn om aan jezelf te werken. De manier waarop zij liefheeft bewonder ik nog het meest. Als Micky van je houdt dan kom je thuis... Dat vind ik zo mooi. We zijn op deze wereld om lief te hebben.'

Andreas: 'Als ik hetero was geweest dan waren we getrouwd geweest'

Zijn er misvattingen rondom Micky?

Andreas: 'Mensen zijn vaak jaloers op Micky. Dat is hun eigen tekortkoming. Ze zijn jaloers op al haar talenten. Ik denk dat mensen een beetje bang zijn voor haar. Zij heeft zoveel talenten dat ons land er te klein voor is!'

Micky: 'Ik denk niet dat Nederland te klein is. Mensen vinden me wel vaak een beetje eng. Ze denken ook nog wel eens dat ik ben zoals mijn karakter Cleo in GTST. Terwijl het al acht jaar geleden is dat ik die rol speelde! Ik weet dat ik heel sterk over kom en dat ben ik ook, maar ik heb ook een andere kant. Ik ben een klein meisje. Ik ben eigenlijk alles: het kleine meisje, de sterke vrouw, de liefhebbende vrouw. Ik heb het allemaal.'

Andreas: 'Als je je openstelt dan komt het kleine meisje er vanzelf uit. Open staan voor het leven brengt je zoveel meer feest! Alles dat wij doen moet een feestje zijn.'

Andreas, hoe is het voor jou om zo dicht bij Micky te staan? Er wordt vast ook over jou geschreven in de bladen.

'Er zijn mensen die heel voorzichtig met me omgaan omdat ze weten dat ik de beste vriend ben van Micky. Er is inderdaad weinig dat ik niet van haar weet. Wat ons echt verbindt is passie. Passie voor het leven. En als ik hetero was geweest dan waren wij een stelletje geweest! Voorlopig word ik in de bladen een accessoire of handtasje genoemd...'

Micky: 'Ja inderdaad! Eerst was het accessoire, toen handtasje, yogacoach en inmiddels is het goede vriend. Hij is gepromoveerd!'

Andreas: 'Ach ja, daar zit ik niet zo mee. Daar gaat geen aandacht naartoe. Als ik daar al iets van zou vinden dan zou het mijn ego zijn die daar iets van vindt.'

Ik kan wel zeggen dat ik altijd met respect word behandeld en dat ook vraag. Wij krijgen wel veel aandacht. En daar gaat men op verschillende manieren mee om. Wat mij opvalt, is dat wij stralen en dat sommige mensen dat niet zo leuk vinden. Dat heeft niets met ons te maken, dat is hun probleem. Dus ik zie het als grappig wanneer ik "de handtas" of "accessoire" van Micky Hoogendijk wordt genoemd.'

Waarin verschillen jullie van elkaar?

Andreas: 'Ik eet langzaam en Micky eet snel. Ik maak heel veel geluiden bij het eten en Micky is heel stil.'

Micky: 'Bij Andreas is het net alsof hij steeds weer een orgasme krijgt tijdens het eten. Hij maakt geluiden als hij iets héél lekker vindt ofzo. Oeh, aaah, heeeeeerlijk, hoor je dan hahaha! Maar het duurt inderdaad altijd erg lang met hem... Ik betrap mezelf er trouwens wel op dat ik die geluiden ook steeds meer maak tijdens het eten. Wij verschillen best van elkaar. Ik kan heel duidelijk zijn in hoe ik dingen wil in het leven en mijn werk en ik kan ook heel zakelijk zijn.'

Andreas: 'Ik verwacht van mijzelf en de mensen om me heen absolute perfectie en de hoogste, zuiverste intentie in het leven. Daar heb ik eenmaal voor gekozen en daar leef ik naar. Ik heb jaren gespendeerd aan het bouwen van mijn eigen tempel en ik wil mijn gevoel leven. Dat doe je door je ego los te laten. Micky bereikt uiteindelijk ook de perfectie en kan genoeg nemen met minder.'

Micky: 'Ik kan dat niet verwachten van mensen om me heen. Ik heb tijdens mijn werk verschillende petten op. Die van actrice, presentatrice en zakenvrouw. Ik zou het mezelf heel moeilijk maken als alles moest gaan volgens mijn regels. Andreas zegt altijd: *Why do angels fly?*

Because they take themselves lightly. Dat vind ik zo leuk. Dat helpt me vaak bij mijn werk als het even niet gaat zoals ik het wil.'

Micky, waar heb je spijt van in je leven?

'Ik heb er spijt van dat ze me niet eerder hebben verteld hoe de boel in elkaar zit. Ik ben autodidact in alles. Heb het allemaal zelf moeten ondervinden en leren en daarbij ben ik vaak genoeg op mijn bek gegaan. Ik ben door schade en schande wijs geworden. Nu begin ik eindelijk een beetje te begrijpen hoe het allemaal werkt en in elkaar zit. Het zou leuk zijn geweest als ik eerder wat handgrepen had gehad. Ik heb niet echt spijt van hoe mijn leven is gelopen en ik heb er ook weer niet als een idioot op los geleefd. Maar ik heb wel het gevoel dat ik al die tijd heb overleefd. Maar ik geloof dat dingen zo moeten zijn en dat uit alle vervelende en moeilijke gebeurtenissen weer iets moois voortkomt. Bovendien vind ik het leven waanzinnig! Ik word echt iedere ochtend blij wakker. Dat kan heel irritant zijn voor mensen met een ochtendhumeur...'

Andreas: 'We zijn op deze aarde om te leren. De aarde is een leerschool. De meeste dingen in ons leven hebben we zelf gemanifesteerd. Dat is soms niet leuk en de meeste dingen hebben we zelf gecreëerd. Daarom is dit ook een leuk interview want vriendschap is er om van elkaar te leren. We verzuipen in onze verhalen en het is een uitdaging voor Micky om niet te verzuipen in wat haar is overkomen. Leef er maar mee dat je auto onder je kont ontploft met jou en je liefderin, leef er maar mee dat je je kinderen hebt verloren! Dat is nogal wat. Dat verdient bewondering, warmte en dankbaarheid.'

Hebben jullie geheimen voor elkaar?

Andreas: 'Ik heb geen geheimen voor Micky, ik vertel haar niet alles. We leren van elkaar en gaan respectvol met elkaar om. Nee, geen geheimen.'

Micky: 'Nee, ik heb ook geen geheimen voor Andreas. Soms probeer ik het even voor me te houden als ik een nieuw vriendje heb maar zelfs dat lukt me vaak niet bij hem haha!'

Waar ergeren jullie je het meest aan bij elkaar?

Andreas: 'Als je de vriend bent van Micky Hoogendijk dan gaat het altijd over Micky en misschien 1 of 2 procent over jou maar aan het einde van de dag vergeef je haar gewoon.'

Micky: 'Hahaha. Ja dat is wel waar... Waar erger ik me aan bij Andreas? Hmm... Andreas komt oorspronkelijk niet uit Nederland. Dat brengt met zich mee dat hij soms net het verkeerde woord neemt voor wat hij eigenlijk bedoelt te zeggen waardoor ik me opgelaten of gekwetst kan voelen. Vooral waar anderen bij zijn. Dan ga ik het goedpraten of uitleggen. Ach, Andreas is gewoon een heerlijke diva en daar houd ik juist van.'

Waar maken jullie ruzie over?

Andreas: 'We zouden ruzie kunnen krijgen als de balans uit balans raakt. Als dingen ten koste gaan van anderen. Eigenlijk hebben wij nooit ruzie.'

Micky: 'Als er respectloos opgetreden wordt. We kunnen wel discussies hebben over misverstanden maar meer niet. En dan gaat het vaak over anderen of factoren van buitenaf.'

Kunnen jullie kritisch zijn op elkaar?

Andreas: 'Oh ja!'

Micky: 'Ik zou geen vrienden willen die niet kritisch zijn. Ik wil juist kritiek.'

Andreas: 'Als iemand kritisch is dan ben ik het en krijgt ze de volle laag. Dat doe ik uit liefde. Als ik het niet doe wie moet het dan doen? Scherp blijven, wakker zijn.'

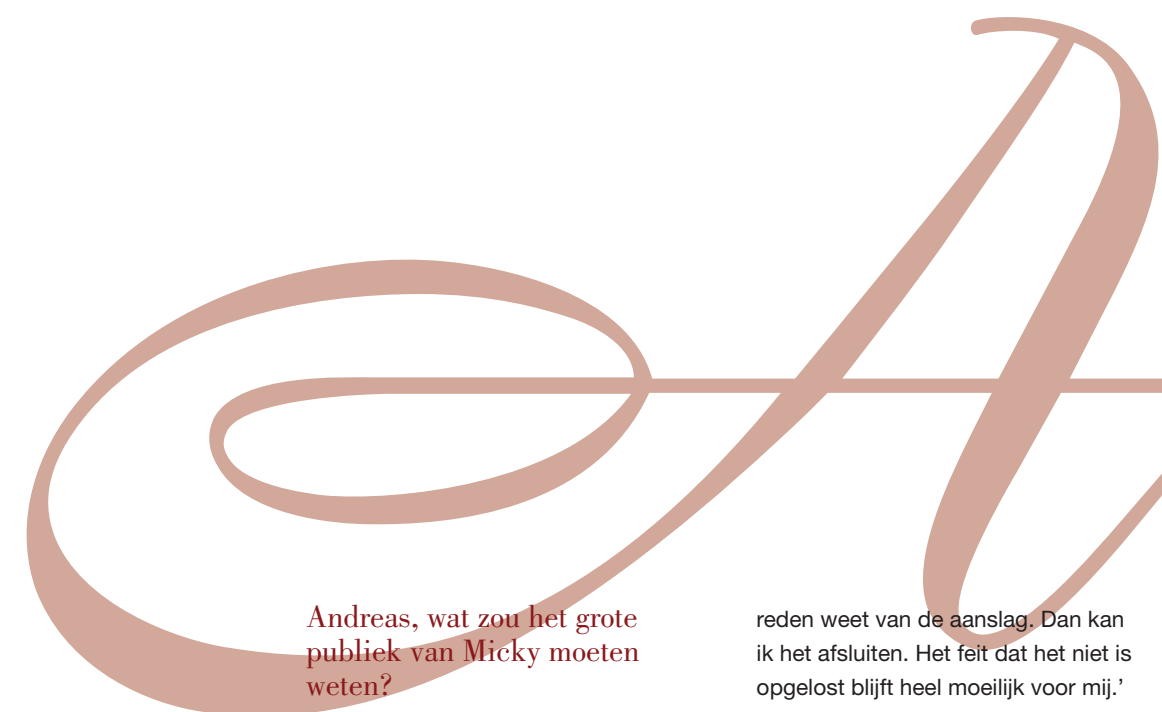
Micky: 'De laatste keer dat hij heel kritisch was, was op een zondagochtend. Ik ging naar een première en hij zei meteen: "Je moet meer make-up op doen!"'

Andreas: 'Al die camera's zijn op haar gericht en ik vind dat ze ook de verantwoording heeft naar haar eigen visagiste, naar mij toe, naar iedereen. You carry the world girl! De ochtend is immers anders dan de avond. Dan heb je wat meer make-up nodig.'

Andreas: 'Leef er maar mee dat je auto onder je kont ontploft met jou en je liefde erin'

Andreas, wat zou het grote publiek van Micky moeten weten?

Andreas: 'Haha! Je zou eens in mijn hoofd moeten kunnen kruipen nu! Het gaat tekeer met duizenden stemmetjes... Het publiek weet niet hoe goed zij in staat is dingen te zien, te verbinden en te creëren. Niet alleen vanuit het acteren of uiterlijk, ook vanuit het artistieke en spirituele aspect. Ze kan heel goed delegeren en dingen aanvoelen... En wat ik eigenlijk nog wil zeggen is dat het grote publiek niet weet hoe ze in bed is! Ik deel het bed niet met haar maar je kunt toch van een afstand meekijken hahahaha!'

Het is op 24 november dit jaar 17 jaar geleden dat je met je ex-geliefde, de kunstenaar Rob Scholte in de auto stapte en er een bom ontplofte. Sta je iedere 24 november stil bij dat ongeluk?

Micky: 'De zaak is nog steeds niet opgelost. Het is een dag waar ik zeker wel bij stil moet staan maar ik ben het ook wel eens vergeten. En dat is ook heel goed. De ene keer fiets ik door de desbetreffende straat en denk ik er niet aan en de andere keer weer wel. Wel zit er nog een enorme woede in mij over de explosie. Een woede die ik tot op heden op niemand kan richten. Het zou wel eens fijn zijn als ik dat wel zou kunnen en de ware

reden weet van de aanslag. Dan kan ik het afsluiten. Het feit dat het niet is opgelost blijft heel moeilijk voor mij.'

Is het niet iets voor Peter R. de Vries om in deze zaak te duiken?

Micky: 'Het is niet aan mij om hem dat te vragen. Dat moet de redactie van zijn programma beslissen. Het zou niet verkeerd zijn.'

Micky, met wat voor gevoel kijk jij terug op je fascinerende leven?

'Dan denk ik pfff, phoe phoe... Maar wat een feest. Ik had gek genoeg niets willen missen... Soms lees ik stukken terug van vroeger of zie ik beelden die toen zijn gemaakt en dan voelt het heel ver weg. Het voelt als een heel ander leven. Het leven dat ik nu heb vind ik heel erg fijn. Het voelt alsof ik twee levens heb. Met Rob en alleen. In die zeven jaar met Rob is toch wel de meeste heftigheid gebeurd.'

Als jouw leven verfilmd zou worden, wie moet dan jouw karakter spelen?

Micky: 'Sienna Miller zou dat heel goed kunnen. Ik ben gevraagd om het script te schrijven... Tropenjaren wilde ik het noemen hahaha! In Amerika waren ze wel onder de indruk van mijn levensloop maar ik ben nog even met de "Happy end" bezig. Nog twee jaar ofzo.'

Een autobiografie?

Micky: 'Ik ben ook gevraagd een autobiografie te schrijven. Maar ik vind dat je dat voor jezelf moet doen en niet voor de hele wereld. Om dat te doen moet je terug in je verleden en dat is niet gemakkelijk voor mij. Ik denk wel dat het therapeutisch heel goed werkt en dat het interessant is om te doen. Maar ik ben er nog niet klaar voor om daarin te duiken. Je moet bij het schrijven van zo'n boek wel heel erg eerlijk zijn anders is het niet leuk. Er zijn dan ook mensen om me heen waar ik heel eerlijk over moet zijn dus de keuze om dat te doen ligt niet helemaal bij mij. Als ik echt alles eerlijk zou vertellen dan wordt het wel een heel spannend boek. Maar dat wordt voor mij wel een hele bevalling.'

Maken jouw ervaringen in het leven je en betere actrice?

'Oh absoluut. Als ik mijn emotie moet oproepen hoef ik alleen maar aan de baby's te denken die ik ben verloren. Dan komen de tranen vanzelf. Ik ben de enige Nederlandse actrice die een langdurige opleiding in Amerika heeft gevolgd. Daar heb ik veel les gehad in method acting. Volgens deze actiemethode grijp je echt terug naar het verleden om een bepaalde rol geloofwaardig te kunnen neerzetten.'

A woman with blonde hair, wearing a long black sleeveless dress, stands in a room with large windows. She is looking down and to her left. The windows show a view of a city street with buildings.

Micky: 'Als ik alles heel eerlijk zou vertellen dan wordt mijn autobiografie een heel spannend boek'

Heb je controle over je leven nu?

Micky: 'Juist nu ik de controle heb losgelaten heb ik weer controle gekregen. Nu ben ik minder een control freak en daardoor leef ik nu het leven. Ik heb genoeg meegemaakt om te weten dat het allemaal een proces is waar je op zo'n moment doorheen gaat. Het gaat allemaal weer over en komt goed.'

Heb je de liefde gevonden?

Micky: 'Liefde laat zich in verschillende gezichten zien. Ik ben single nu en dat is prima. Ik woon in een heerlijk statig pand in Amsterdam met houten vloeren uit de 17de eeuw met veel boeken en kunst om me heen. Allemaal dingen waar ik van houd. Verliefd zijn en houden van vind ik wel het lekkerste gevoel dat er is, maar dat is niet te forceren. De liefde komt wel weer.'

Je hebt tot twee keer toe een kind verloren. Wil je nog graag moeder worden?

Micky: 'Ik ben moeder. Ik heb één van mijn kinderen negen maanden in mijn buik gedragen en het ook gebaard. Ik reageer ook heel instinctief op kindergeluiden en als ik kinderen in mijn omgeving heb dan let ik ook heel goed op ze. Dat zit er eenmaal in. Ik zou het op z'n tijd wel willen maar het is geen obsessie.'

Welke voornemens hebben jullie voor dit jaar?

Andreas: 'Ik wil nog meer leven en liefhebben. Dankbaar zijn en stralen!'

Micky: 'Ik wil me blijven ontwikkelen en beter worden in mijn professionele en privé-leven.'

Hoe zien jullie jezelf over twintig jaar?

Micky: 'Over twintig jaar ben ik zo'n pittig omaatje, in een mooi Chanel-mantelpakje met een wodka in de hand, tevreden terugkijkend op een vol leven. Ik wil op leeftijd leven als een Grande Diva!'

Andreas: 'Ik hoop dat Micky mij over twintig jaar nog steeds meeneemt naar het paradijs!' •